

Obec Vlastibořice

OBECNÍ
ZPRAVODAJ
3/2024

KALENDÁŘ AKCÍ, ÚVODNÍK **01** * OBEC INFORMUJE
02 * OKÉNKO KNIHOVNY **03** * TERAPEUTICKÝ KŮŇ **04** * ZASTÁVKA NA JIVINĚ **05** * OCHOTNICKÉ DIVADLO
06 * SPORT **07** * OPEN FEST **08** * AKCE V OKOLÍ **09** * OBRAZEM

Kalendář akcí do konce roku

5. 10. 2024 Obecní výlet do zámku ve Slatiňanech a do skanzenu Veselý kopec

18. 10. 2024 Cestovatelská přednáška Pavly Bičíkové na téma „Laponskem na lyžích i pěšky“ v Kulturním domě ve Vlastibořicích

13./20. 10. 2024 Drakiáda na letišti na Sedlišťkách

2.-3. 11. 2024 Podzimní divadelní víkend v Kulturním domě ve Vlastibořicích

1. 12. 2024 Mikulášská besídka, rozsvícení vánočního stromku, adventní koncert ve Vlastibořicích

1.-23. 12. 2024 Otevírání adventních okének – start Obecní úřad ve Vlastibořicích

7. 12. 2024 Zdobení vánočních perníčků s paní knihovnicí v Klubíku ve Vlastibořicích

26. 12. 2024 Živý betlém v kapli na Jivině

31. 12. 2024 Silvestrovská párty v Kulturním domě ve Vlastibořicích

Úvodník

Vážení spoluobčané,

dva měsíce prázdnin utekly jako voda. Letošní léto se obzvláště vydařilo a vybízelo ke koupání a sportování. Jsem ráda, že naši nádrž spolu se sportovním a dětským hřištěm celé prázdniny navštěvovali nejen občané naší obce, ale i lidé ze širokého okolí. Investice do tohoto areálu se vyplatily. A to je moc dobře.

Kulturní výbor si na druhou polovinu roku pro nás připravil tradiční kulturně-společenské akce. Kalendář těchto akcí najdete uvnitř čísla.

Přeji krásný podzim a dětem a žákům dobrý start v novém školním roce.

Jana Hartlová

Životní jubilea

V srpnu, září a říjnu svá jubilea oslavili nebo ještě oslaví tito jubilanti:

Zdeněk Mikula
Jiří Malý
Mária Bukovanová
Dagmar Jelínková
Zdeněk Trs
Jitka Malá

Gratulujeme a přejeme vše nejlepší!

ODPADY

Velkoobjemový kontejner

Kontejner je aktuálně umístěn ve **Vlastibořicích**. Kontejner je otevřen každou první sobotu v měsíci od 11 do 12 hodin.

Obecní úřad – aktuální informace

Výsledky hospodaření k 31. 7. 2024

Daňové příjmy 5 100 801,47 Kč
Nedaňové příjmy 1 130 325,39 Kč
Kapitálové příjmy 0,00 Kč
Přijaté transfery 2 529 844,00 Kč
Příjmy celkem: 8 760 970,86 Kč

Běžné výdaje 6 314 292,66 Kč
Kapitálové výdaje 48 600,00 Kč
Výdaje celkem: 6 362 892,66 Kč

Zůstatek na běžných účtech činil
k 31. 7. 2024 6 936 683,29 Kč
Zůstatek na účtu obce ČNB činil
k 31. 7. 2024 78 904,87 Kč
Čelkem k 31. 7. 2024 7 015 588,16 Kč

Informace z evidence obyvatel k 31. 8. 2024

Narodili se:

Teodor Matějka
Evelína Samková

Přihlášení k TP:

Adam Štichhauer

Navždy nás opustili:

Věra Ječná
Miluše Štichhauerová

Čest jejich památce!

Počet obyvatel po změnách

350

před rokem: 359

-5: 335 -10: 274

-20: 235 -50: 277 -100: 510

01

Obec informuje

Jana Hartlová

Volby

Volby do zastupitelstva Libereckého kraje se uskuteční ve dnech 20. 9. a 21. 9. 2024. Volební místnost – obecní úřad.

Obecní výlet

Obecní výlet se uskuteční 5. 10. 2024, odjezd z Vlastibořic ze zastávky v 7:00, z Jiviny ze zastávky 7:02 hod, z parkoviště u sychrovského zámku v 7:30. Cílem je zámek Slatiňany a nedaleký skanzen na Veselém kopci. Doprava zdarma, vstupy si platí výletníci sami.

Nový rybník ve Vlastibořicích – stanovisko majitele

Jak jistě všichni víme, v katastru obce byl soukromým majitelem vybudován nový rybník. Vzhledem k tomu, že se na úřad obrátilo velké množství občanů s dotazy, zda bude rybník veřejnosti přístupný, oslovila jsem majitele pana Böhma a požádala ho o jeho vyjádření.

Dobrý den paní starostko,

- rybník a nejbližší okolí je stavba, která musí, pokud je veřejně přístupná, splňovat bezpečnostní standardy. V případě škody, úrazu třetí osoby apod. nese majitel/provozovatel odpovědnost

- záměrem stavby bylo zlepšení prostředí zadržením vody a vytvoření biotopu pro divoká zvířata a ptáky – rozhodně nechci rybník komerčně využívat (rybolov, čerpání vody...)

- neplánuji ani pořádání společenských akcí v okolí vodní plochy

Na závěr bych shrnul svou představu takto:

- rybník nehodlám oplotit, ani bránit slušně se chovajícím pěším turistům k procházce po okolí

- vstup do vody bych s výjimkou nutných zásahů vyloučil

- abych se vyhnul případné odpovědnosti za škody, nechám v okolí umístit značky s varováním

Vladimír Böhm

Z vyjádření pana Böhma jasně vyplývá, že procházkám v okolí rybníka občanům bránit nebude. Ke koupání máme vodní nádrž ve Vlastibořicích. Proto prosím, buďme ohleduplní a respektujme přání majitele.

Jana Hartlová

Separovaný sběr textilu

K pytlům na papír, kov a plasty přibyly i pytle na textil.

Okénko knihovny

Připomeňte si radost z četby na Den nepřetčených knih!

31. srpna se uskutečnil Den nepřetčených knih, který se slaví každoročně a připomíná nám, že bychom měli sáhnout po knize, kterou jsme si kdysi odložili „na později“. Je to také skvělá příležitost připomenout si, že v naší obci máme knihovnu, která nabízí mnoho možností pro všechny milovníky literatury.

Naše knihovna

Naše obecní knihovna disponuje více než 1 000 knihami a audioknihami různých žánrů. Knihovna má otevřeno každou středu od 16 do 18 hodin, takže neváhejte a přijďte si vybrat něco zajímavého ke čtení nebo poslechu. Pokud knihu, o kterou máte zájem, nenajdete v našem katalogu, rádi ji pro vás objednáme z jiné knihovny. Obvykle ji budeme mít k dispozici do týdne. Navíc nejméně dvakrát do roka dostáváme nové knihy v rámci výměnného fondu, takže nabídka se neustále rozšiřuje. Máte-li zájem o specifické téma nebo titul, dejte nám prosím vědět do 10. září 2024, abychom se pokusili zajistit pro vás právě to, co vás zajímá.

02

Knihovna

Dana Balochová

Lucie Koutníková

Liberecká knihovna chce znát váš názor

V říjnu tohoto roku proběhne každých pět let organizovaný dotazník pro čtenáře, který připravuje liberecká knihovna. Jeho cílem je zjistit, co obyvatele zajímá, co od knihovny očekávají a jaké služby by rádi viděli zlepšené. Dotazník bude k dispozici na sociálních sítích a webových stránkách obce. Na obecním úřadě bude také dotazník v tištěné podobě. Budeme rádi, když se do něj zapojíte a pomůžete tak vylepšit služby nejen v naší knihovně, ale i v celé liberecké oblasti.

Těšíme se na vaši návštěvu a nové digitální možnosti

Naše knihovna má aktuálně 12 stálých aktivních čtenářů a s radostí vítáme i dva nové malé čtenáře, kteří se připojili k naší komunitě. V blízké budoucnosti plánujeme přechod na nový digitální systém, který nám umožní zveřejnit katalog knih a audioknih online. Tím se stane výběr knih ještě pohodlnější.

Přeji vám všem krásný konec léta, nejlépe s nějakou pěknou knihou v ruce, a těším se na setkání v knihovně.

03 Terapeutický kůň je hvězdou domů pro seniory

Lidé kolem nás

Blanka
Freiwilligová
Novinky.cz

www.
terapeutickykun.cz

Mít koně chvíli jen pro sebe, pohladit ho, obejmout, zaplést mu hřívu. Na nevšední setkání se už několik dní těšili klienti Domu s pečovatelskou službou ve Vlastibořicích na Liberecku. A dočkali se. Navštívila je terapeutická klisna Nevada.

Soňa Trsková, která je majitelkou Nevady, se s kobyloou věnuje kontaktní terapii. Navštěvují klienty v domovech pro seniory, hendikepované lidi v chráněných bydleních i děti. Zájemci přicházejí také za nimi. A touha po společných chvílích s černobílým koněm je obrovská. „Můžou si koníka pohladit, obejmout kolem krku, vyzkoušet, jak dýchá, být jen s ním a vnímat jeho přítomnost. Někomu pomůže i překonávat strach, na chvíli se oprostí od reality,“ popsala majitelka dvanáctileté klisny plemene irský kob. Nevada přitom není obyčejným koněm, ale hiporehabilitačním. Má speciální výcvik a složené zkoušky, kdy získala hodnocení vysoké

pro malá miminka, starala jsem se o ně deset let. Ale moje tělo říkalo, že už to dál není správná cesta, i když mě to strašně bavilo. Shodou okolností mě tehdy inspirovala paní, která s koněm také jezdí po různých zařízeních, a chtěla jsem to zkusit,“ popsala Trsková. Nejprve s koněm sbírali zkušenosti v hiporehabilitační stáji, ale zdravotní potíže klisny je donutily program změnit. Nevada má trápení s dušností, a tak se odstěhovala k domu na zahradu, inhaluje, dostává léky a má dostatek pohybu, což její onemocnění výrazně zmírňuje. Může se teď i nadále plně věnovat své práci čtyřnohého terapeuta.

„Je moc krásná. Vybavuji si, jak jsme chodili s tatínkem plavit koně, když jsem byla malá,“ vzpomínala při objímání mohutné klisny seniorka Marie Bretšnajdrová. Návštěva Nevady vyčarovala úsměvy na tvářích i dalším klientům domu s pečovatelskou službou. „Ten koníček je takový milý. Nebojím se ho pohladit, nic mi neudělá. Na vesnici s rodiči jsme měli zvířata, kravičky, ovečky, kozy, drůbež a tři ovčáky,“ rozpovídala se klientka domova Jaroslava Brzobohatá.

Lidé často v přítomnosti koně zapomenou na bolest i trápení.

profesionální úrovně. Tím, že je vycvičená, jí jen tak něco nezaskočí. Je zvyklá na ruchy a na to, že se kolem ní něco děje. Nelekne se člověka o berlích ani na vozíku, nepřekvapí ji nečekaný pohyb. Ostatně vozila i dvoutměsíční miminka. Nevada do Čech přicestovala z Anglie asi před šesti lety. Když jí bylo sedm roků, koupila ji Soňa Trsková. Dostala na kobylou doporučení – právě pro její mírnou povahu. Jevila se jako ideální kůň pro hiporehabilitaci. A to se později potvrdilo. I její majitelka tehdy s hiporehabilitací začínala. „Byla jsem donedávna přechodnou pěstounkou

Emoce se derou na povrch

Nevada je specialistkou na dotykovou terapii, která v lidech probouzí chuť komunikovat. Při kontaktu s klisnou pociťují klienti uvolnění a na povrch se derou zadržované emoce. Pomyslný pracovní kalendář má kobylo nabitý, objednávají si ji do různých zařízení nejen na Liberecku. Ve Vlastibořicích se za místními seniory přišla podívat už potřetí. Do dalších domovů dojíždí a momentálně by potřebovala nový přepravník pro

koně a shromáždí na něj finance.

„Pro lidi je to určitě zpestření. Máme čtrnáct klientů a kůň je tmelící prvek. Lidé na chvíli zapomenou na své starosti a na své bolesti, které v tomto věku má asi každý,“ shrnula ředitelka domu s pečovatelskou službou Blanka Menclová.

Terapeutický kůň moc děkuje všem dosavadním sponzorům a podporovatelům, díky kterým může dělat svět lepším. Podpořit jej můžete brzy i prostřednictvím nadace ČEZ Pomáhej pohybem.

04 Letní brigáda v autobusové zastávce na Jivíně

Lidé kolem nás

Pavel Svačinka

Pavel Svačinka

Během letních měsíců, v rámci brigády, došlo k opravě interiéru autobusové zastávky Jivina. Původní strop měl na několika místech díry a tak se tam zabydlely kuny a další zvířátka.

Brigádnické hodiny zde odpracovali Kuba Svačinka a Tonda Vacek. Nejdříve bylo potřeba odstranit původní strop, vymést zbytky oříšků, skořápek a ostatní materiál, který tam zvířata za ta léta donesla. Potom kluci zastávku vymalovali. Obec koupila 15 m² dřevěných palubek a barvu. Přišlo na řadu natírání a řezání. Kuba s Tondou palubky přivrtali na připravený rošt a olištovali. Došlo i na menší opravu betonové podlahy. Paní Holubová věnovala do čekárny starší knihovnu a během dvou dní přibýly i knížky.

Pokud tedy pojedete z Jiviny a autobus bude mít zpoždění, nebo se schováte v čekárně před deštěm, anebo se jen tak zastavíte, třeba vás některá z knížek zaujme. Neváhejte a půjčte si ji. Kluci díky za odvedenou práci.

05 Amatérské divadlo ve Vlastibořicích

Divadlo

Pavel Bradáč,
Zdena Piflová

V roce 1967 jsem dostal nabídku, zda se chci stát členem divadelního souboru ve Vlastibořicích, který si dal do názvu jméno spisovatele Aloise Jiráska. V tomto roce již soubor nějakou dobu fungoval. Nastoupil jsem tedy do „rozjetého vlaku“. Rád jsem tuto nabídku přijal, protože jsem již dříve divadlo hrál. Nejprve v Radimovicích a potom v lesnické škole v Trutnově, kde jsme měli tak zvaný estrádní kroužek, se kterým jsme putovali i po vesnicích.

Do vlastibořického souboru přešlo z Radimovic více lidí. Především paní Marta Bělonožníková s manželem Miloslavem a dále Jana a Petr Bradáčovi.

Byli jsme opravdu přátelsky přijati. Krom toho zde bylo vytvořeno velmi dobré zázemí. V každém divadelním spolku záleží na ochotě lidí pomáhat při zajišťování jeho chodu. To znamená přípravu jeviště a hlediště, úklid těchto prostor, zajištění plakátů, divadelních kostýmů a výrobu kulis a všechno co souvisí s divadlem. A zde bylo dosti nadšenců, kteří nezištně pomáhali, kde bylo třeba.

Zpočátku k nám dojížděl pan Jaroslav Jirásko, technik z libereckého divadla, který hry režisoval. Později se režii naplno věnovala paní Marta Bělonožníková. Jeviště bylo na tu dobu dobře vybaveno. Mělo tak zvaný mixážní pult na ovládání světel na jevišti i v hledišti. To měli na starosti pan Bělonožník, Jaroslav Linhart a Ladislav Beksa. Návrh scény i výrobu či stavbu kulis se vkusem prováděla též Marta Bělonožníková s manželem za pomoci Jaroslava Linharta. Krom režirování sama i hrála. Pokud jsme hráli hru se zpěvy, pak nám s nácvikem a též hrou na klavír pomáhala paní Růžena Kvačková z Vlastibořic, učitelka klavíru. Některé hry nám zpestřil hrou na housle pan Ladislav Odcházal, učitel hry na housle a kapelník věhlasného tanečního souboru stejného jména s některými houslisty.

Ke zdárnému výsledku představení zdatně přispívaly nápovědy. Tohoto úkolu se ujaly paní Marie Bretšnajdrová z Jiviny a Hana Poršová z Vlastibořic. Organizaci činnosti souboru a zajišťování zájezdů do okolních vesnic a měst měla na starosti spolu s režisérkou paní Bulířová z Vlastibořic. O občerstvení herců a hereček (silně unavených výkony na jevišti) se starala paní Jaroslava Linhartová z Vlastibořic, která zajišťovala i úklid divadelních prostor.

V několika představeních účinkovala i děvčata – tanečnice. Kupříkladu slečna Glózová, nyní Kratochvílová.

V těchto letech bylo obecnostvo ještě naladěno na lidové písně i na melodie z operetek, či her se zpěvy.

Byly to hry náročné na zpěváky. Ale většina hereček či herců to dobře zvládala. Nejnáročnější písně režie svěřovala Petru Bradáčovi. Jeho romantický baryton si podmanil většinu diváků. Některé starší dámy uronily i slzičku. Svým zpěvem vždy zaujala i Jana Bradáčová.

Nacvičili jsme například operetku autora Rudolfa Piskáčka „Perly panny Serafinky“ v režii paní Bělonožníkové za podpory muzikantů paní Kvačkové a pana Odcházela. Nebo hru se zpěvy autora Ferdinanda Šamberka „Podskalák“ s písněmi Karla Hašlera o Praze. Tyto dvě hry měly největší úspěch u diváků. Někdo přišel s nápadem zaznamenávat počet repríz jednotlivých her formou čárky na trámu v zákulisí. Každá hra se opakovala tuším šestkrát nebo sedmkrát. Dnes již tyto čárky asi neexistují. Na „Perly“ a „Podskaláka“ se dokonce přijeli autobusem podívat senioři z Turnova.

Když jsme poněkolikrát opakovali hru „Podskalák“, tak byl v hledišti též pan Vladimír Smutný, vynikající kameraman, držitel devíti Českých lvů, který má chalupu v Trávníčku. Po představení mluvil s panem Bretšnajdrem,

se kterým se osobně znal. Dostalo se nám pochvaly za to, s jakým nadšením hrajeme, což by prý slušelo některým profesionálním hercům. Mimo jiné dodal, že máme výhodu v hostování jednoho herce z divadla FX Šaldy v Liberci. (Role doktora samouka). Tato pochvala nás mile překvapila, neboť onen herec byl nadšený ryzí amatér, člen našeho souboru. V titulní roli „Podskaláka“ předvedl pan Miroslav Třešňák starší skvělý výkon. Největší pochvalou ale pro nás bylo, když obecnostvo spolu s námi některé písně zpívalo.

Vzpomínám si na jednu epizodu. Když jsme hráli „Podskaláka“, tak na každém představení byla přítomna jistá starší paní Šulcová. Bydlela ve Vlastibořicích a údajně sama. Když jsme se jí ptali, jestli se jí ta hra tak líbí, že je přítomná na každém představení, odpověděla: „Víte, já ráda poslouchám ty krásné písničky a někdy si je i s vámi zazpívám. A taky, tady je teplo a já nemusím doma topit.“ Uznání a upřímnost v jednom.

Také jsme si troufli na hru pánů Voskovce a Wericha „Nebe na zemi“. Je zde spousta vtipných dialogů s písněmi o krásném Španělsku. Hlavními postavami jsou kněz a kostelník. Oba, a zvláště kostelník, si rádi přihnou ze džbánu mešního vína. Kněze trápí celibát, protože mu nadbíhá pohledná dívka. (Hana Sudová). Kněze jsem měl tu čest hrát já a kostelníka bezvadně

„vystříhl“ Jarda Vondrák. Spolu jsme si zazpívali „Španělskou zemi já mám rád o Španělsku si zpívám“. A „Život je jen náhoda“, si s chutí zapěli Zdena Piflová a Pavel Mizera. I tuto hru jsme několikrát opakovali.

Ve všech divadelních představeních s radostí a bravurně rozehrály dialogy slečna Blanka Linhartová a dámy – Zdena Piflová, Hana Sudová a Božena Brožová se svými hereckými mužskými protějšky.

K výročí umučení Karla Hašlera nacisty v koncentračním táboře nacvičila paní Marta Bělonožníková pásmo, které sestavila pouze z jeho písní s názvem „Hašlerky“. Mluvené slovo o životě a tragickém konci tohoto herce, zpěváka a autora písní o Praze s citem přednesla režisérka. Opět následovalo několik repríz. Dokonce jsme s pásmem na základě požádání hostovali v Mohelnici nad Jizerou.

Odtud mám v paměti průběh této kulturní události. Když jsme se připravovali na vystoupení, zjistili jsme, že hlediště sálu je odděleno od hospody otevřenými dveřmi. Předpokládali jsme, že během představení budou zavřeny. Produkce začala a dveře do šenku byly pootevřeny. Odtud se ozývaly hlasy hostů, kteří řešili problémy typické pro tuto místnost. Jak milé bylo překvapení, když se téměř všichni z hospůdky postupně přemístili do hlediště a se zájmem nás sledovali.

Amatérské divadlo ve Vlastibořicích – pokračování

Závěrečný potlesk byl opravdu vřelý.

Kromě představení pro dospělé jsme se hráli několik pohádek pro děti. Jedna pojednávala o tom, jak Honza zabil zlého čaroděje. Čaroděj měl železnou ruku, kterou všechny přemohl. Lidé z něho měli strach. Tu ruku mu nakonec holí urazil Honza a bylo zase všem dobře. Režisérka ušila pro čaroděje dlouhý černý plášť, kterým byl téměř zahalen. Tuto roli přiřkla režisérka mně. A to proto, že postava čaroděje měla být vysoká, a strašidelná. Proto jsem byl také patřičně „strašidelně“ nalíčen. Při jednom představení jsem se do role vžil natolik, že asi dvě děti se v hledišti rozplakaly a maminky je musely odvést na chodbu. Musel jsem poněkud ubrat. Když nad čarodějem Honza, v podání Ládi Kozderky, zvítězil, děti tleskaly. Krásný zážitek.

S touto pohádkou jsme byli pozváni na „Divadelní podzim“ v Hrádku nad Nisou. Tam každoročně pořádali přehlídku městských amatérských souborů. Naše představení se konalo pro děti odpoledne. Večer pak vystupoval soubor z některého města. Na několika místech se děti občas do hry zapojovaly. Přály Honzovi a pokřikovaly na čaroděje. Po představení k nám dokonce přišlo několik dětí s žádostí o autogram. Tak to bylo snad to nejlepší hodnocení našeho snažení. Připadali jsme si jako divadelní „hvězdy“. To bylo poprvé a naposled, kdy kdokoliv z nás byl o autogram požádán. Ale o to tu přece nešlo.

Pohádku „O ševci Matoušovi a komtese Julince“ jsme odehráli například v Oldřichově v Hájích. Z legrace někdo navrhl, že bychom mohli založit „divadelní kočovnou společnost“. Ty také vystupovaly po vesnicích a pouze za stravu.

Asi třikrát jsme opakovali veselohru s názvem „Sousedé“. Myslivec a králikář si stále vymýšlí, jak druhého dopálit. Králikář má hezkou dceru a myslivec pohledného syna. Mladí se mají rádi, ale tátové o tom nechťejí ani slyšet. Vtipné dialogy dvou sousedů a hádky jsou jako ze života na vesnici v tehdejší době. Láska jejich dětí je však nakonec usmíří a šťastný konec je jako v pohádce. I když s náznakem, že „není všem dnům konec“. S Jardou Vondrákem jsme si skvěle „vželi do vlasů“. Výborný výkon předvedla Zdena Piflová s partnerem Mirkem

Tomáškem v rolích „neposlušných dětí“.

Podobná akce, jako v Hrádku nad Nisou, se konala každým rokem ve Frýdlantě v Čechách, s tím rozdílem, že se mohly zúčastnit i vesnické soubory. Trvala celý týden a po skončení všech představení byl vyhlášen nejlepší soubor. O tom rozhodovala komise „odborníků“. S každým souborem bylo provedeno hodnocení. Porota se zabývala hlavně repertoárem. Měl být hlavně moderní a politicky zaměřený tak, aby byl divák poučen o vymoženostech tehdejšího režimu. Náš soubor zde vystupoval pouze s veselohrami nebo hrami se zpěvy. Jelikož jsme nesplňovali hlavní kritérium, což byl výběr ideologicky zaměřených her, tak jsme neměli šanci na umístění v žebříčku hodnocení.

V tomto případě nás vždy omluvila paní Bulířová, která komisi vysvětlila, že lidi na vesnici mají rádi veselohry a lidové písně, a právě naše hry jsou pro ně odměnou za poctivou práci, neboť převážná část pracuje v zemědělských družstvech. Tím byla komise uspokojena.

Při hodnocení souboru se zmiňovali i o výkonech jednotlivých herců. Například v operetce „Perly panny Serafinky“ kritizovali, kromě nmoderního výběru hry, i „zastaralý“ způsob hraní. Přestavovali si, že by snad měl být i text uzpůsoben moderní době. (Asi ve smyslu soudobých alternativních divadel). Podle vyjádření komise ale měla režisérka „šťastnou ruku“ při výběru herců na jednotlivé role, což byla velká pochvala. Mně například bylo sděleno, že jsem opravdový mladokomik. Taktéž chválili i ostatní herce a herečky, že hrají sami sebe. Zvláště Martu Bělonožníkovou a Janu Bradáčovou.

Když ještě u nás režíroval pan Jirásko, přemluvil nás, abychom zkusili soutěž ve Frýdlantě vyhrát. Vybral proto hru sovětského autora s názvem „Platon Krečet“. Hra ve své podstatě byla dobrá. Týkala se kariérismu a korupce ředitele jisté nemocnice. Ve Vlastibořicích byla účast na představení dobrá, ale již se neopakovalo. Na představení ve Frýdlantě dorazila televize Prima, neboť podle politicky správného výběru hry jsme se mohli dobře umístit v soutěži. Během přestavení pobíhal kameraman po sále i po okraji jeviště a prudká světla nám ztěžovala vystoupení. Po skončení

jsem se zeptal pana kameramana, kdy budou tyto záběry v televizi. Řekl nám přesný datum, včetně hodiny vysílání.

Hodnocení komise proběhlo v jiném duchu, než u předchozích her. Velká spokojenost byla s výběrem hry od sovětského autora. Kromě několika malých výtek k jednotlivým postavám opět zdůraznila „šťastnou volbu“ režisérky při výběru herců pro jednotlivé postavy. Na našich tvářích se objevil úsměv. Aby si komise nemyslela, že se jim z nějakého důvodu vysmíváme, tak režisérka důvod úsměvu objasnila. Když jsme hráli veselohry, chválili jste moji „šťastnou ruku“ při výběru herců na jednotlivé postavy. „Nyní opět chválíte vhodný výběr a přitom v „Perlách“ hrál Pavel Bradáč veselého mladíka Toníčka a nyní hraje ředitele nemocnice, kariéristu a korupčníka. Podobné vážné role jsem vhodně zadala například Petrovi a Janě Bradáčové. To se týkalo i ostatních herců. Takže nakonec jsme i podle komise nebyli tak špatní herci. Vítězná trofej zůstala tentokrát stejně ve Frýdlantě. K tomu patřila i jistá finanční částka.

Za rok nato jsme se opět této soutěže zúčastnili, ale s veselohrou. Byla zde opět televize Prima. Tentokrát ne kvůli nám. Zeptal jsem se kameramana, proč nás „nevysílala“ televize. Byl jsem s ním o samotě, a tak mi sdělil, že měl ve scénáři několik záběrů do jeviště a také do hlediště. Jelikož v hledišti byla pouze porota a asi deset diváků, tak se to nemohlo vysílat.

V období let 1967 až 1989 jsme téměř každý rok nazkoušeli a hráli jednu hru. Asi dvakrát jsme dokonce hráli jednu pro dospělé a jednu pro děti v jednom roce. Názvy a počet všech her, které jsme během tohoto období se hráli, zde neuvádím, jelikož moje paměť není mimořádná. Snad je to zaznamenáno v kronice, která je údajně na úřadě ve Vlastibořicích.

Jakýsi stálý „kádř“ herců, pokud si vzpomínám, tvořili herci: pánové – Miroslav Třešňák, Jaroslav Bretšnajdr z Jiviny, Jaroslav Vondrák, Václav Anděl a Ladislav Kozderka, všichni z Vlastibořic, Petr a Pavel Bradáčovi z Radimovic; dámy – Marta Bělonožníková a Jana Bradáčová z Radimovic, Božena Brožová a Hana? Reslerová z Jiviny, Blanka Linhartová z Vlastibořic a Zdena Piflová z Trávníčku.

Postupně se přidávali – Miroslav Třešňák mladší a Jaroslav Bretšnajdr junior z Jiviny, Pavel Mizera, Jarča Jonová a Jaroslav Jisl z Pěncína, paní Sudová, Karel Sud, Věra Švecová, učitel Kubát, Josef Bittner a Dagmar Piflová-Kozderková z Vlastibořic, pan Miler a Blanka Poršová-Menclová z Jiviny. Až v posledních hrách vystupovali

Václav Chlebna z Paceřic, Josef Starý ze Čtveřína a Mirek Tomášek z Pěncína.

Na každý divadelní kus bylo třeba herce patřičně nalíčit. To skvěle prováděl pan Mráz, později dokonce profesionál z libereckého divadla.

Za zmínku stojí pořádání divadelních plesů v Pěncíně. I to organizovali spolu s obecními zastupiteli členové divadelního spolku.

Sešla se opravdu dobrá parta ochotníků. Nebyla mezi námi rivalita, každý druhému přál úspěch. To nám vydrželo až do roku 1989, kdy byla budova, kde byl divadelní sál, vrácena původním majitelům. (Do té doby byla v majetku obce). Nový majitel si nepřál, aby se zde jakákoliv divadelní produkce konala do doby, než bude budova definitivně přepsána na nového majitele. Soudní řízení trvalo dlouho a potom jsme se již nesešli. A to i z jiných důvodů. Pan Bělonožník se stal starostou v Radimovicích, paní Bělonožníková se věnovala místní organizaci Sokola. Bez této dvojice nebylo možné dále pokračovat. Petr Bradáč byl v zastupitelství obce Radimovice a Pavel Bradáč Paceřic. Taktéž ostatní se zapojili do činnosti ve svých obcích. Takže volného času hercům nepřebývalo.

Kromě toho náš repertoár přestával být „moderní“ a tak později, když se již divadlo v budově nového majitele mohlo hrát, nastoupila mladá garnitura, která pokračovala v započaté tradici.

V období let šedesátých až do roku 1989 jsme jako herci i všichni ostatní, kteří pomáhali tvořit divadelní představení, prožili krásné chvíle. Věřím, že i diváci se dobře bavili, a to je nejhezčí dar pro herce.

Jsem přesvědčen o tom, že činnost divadelního souboru Alois Jirásek, včetně fotografií, které většinou pořídil pan Václav Škaloud z Albrechtic, které byly uloženy v albech, patří do „divadelní“ kroniky Pěncína a Vlastibořic.

Moje povídání je pouze soupisem několika osobních postřehů a vzpomínek na léta prožitá ve společnosti ochotníků „zapálených pro věc“. Více o činnosti souboru je zřejmě v kronice, která má být údajně v archivu obce Vlastibořice.

P.S.: Pokusil jsem se vyjmenovat všechny herečky, herce a ostatní pomocníky, kteří stáli mimo jeviště. Pokud jsem někoho vynechal, pak prosím za prominutí.

06 Letní klání v nohejbalu

Sport

 Daniel Mikula

 Václav Loužil
a Michal Němec

Letošním rokem došlo výstavbou nového víceúčelového hřiště ve Vlastibořicích k novým možnostem rozvoje sportu a to jsme jako nohejbalový oddíl naplno využili. Na jaře a nyní v létě jsme uspořádali dva turnaje v nohejbalu, konkrétně turnaje dvojic.

Prvního z turnajů se zúčastnilo 19 dvojic, hráči přijeli převážně z širšího okolí Turnovska a Liberecka, ale také z Ústeckého kraje, Královéhradeckého kraje, středních Čech a Prahy. Hráči se proti sobě utkali ve čtyřech skupinách, přičemž nejlepší týmy postoupily do play off. Na turnaj přijel velký počet hráčů se zkušenostmi z nohejbalové ligy, proto byly souboje o postup často náročné a vypjaté, o to větší však byla radost těch, kteří postoupili dál. Ze semifinálových zápasů vzešly dva týmy, které se utkaly ve finále. Šlo o domácí tým „Vlastibořice A“ a tým z Ústecka vystupující pod jménem „Ťuk a Bzuk“. Domácí tým pak finále i přes snahu soupeře ve dvou setech ovládl a vyhrál tím celý turnaj. Na třetím místě se umístil tým „Kounice“ a na čtvrtém tým „Dřeváci“.

Druhý turnaj se uskutečnil prvního září a tentokrát přijelo jedenáct dvoučlenných týmů. Z velké části se jednalo o stejné týmy, které první turnaj nadchl. Po odehrání dvou skupin postoupily nejlepší týmy do play off a ve finále se opět utkal tým Vlastibořic s týmem „Baterie“. Tentokrát však síly domácích na ovládnutí turnaje nestačily a umístili se tak na druhém místě. Třetí příčku obsadil tým „Vrdy“, který triumfoval v souboji o třetí místo s týmem „Dřeváky“.

Velké díky patří sponzorům, které jsme oslovili s žádostmi o sponzorské dary. Na první z turnajů nám pan Václav Beran z Vlastibořic čp. 38 věnoval pět medvíků vlastního zpracování a výroby, místní Pohostinství Beran dále věnovalo poukázky na jídlo pro první tři umístěné a posledním „skoromístním“ sponzorem bylo Cozy studio Ladislava Dvořáka z Radimovic, který věnoval různé profesionální výrobky a předměty. Dále nás štědře podpořil při prvním i druhém turnaji pivovar Rohozec svým pivem. Poděkování patří i pivovaru Svijany, který taktéž věnoval pivní ceny. Obec Vlastibořice na turnaj přispěla finanční částkou, která umožnila pořízení pohárů pro první místa.

Důležitými účastníky turnaje byli i profesionální fotografové, kteří jsou i nohejbalovými nadšenci a hráči. První turnaj zaznamenal Václav Loužil a druhý Michal Němec, který jednotlivé zápasy také natáčel a nahrál na Youtube. Jejich fotky můžete vidět u tohoto článku.

Poděkování patří i Denise Fojtkové a jejímu Vlastistánku u nádrže, díky kterému jsme měli zajištěné bohaté občerstvení a proudy potřebného piva. Potěšeni jsme byli i zájmem obyvatel obce, kteří se na nohejbalové turnaje přišli podívat a určitě i fandit místním týmům na jejich cestě za umístěním.

Vítězové druhého turnaje Martin Buriánek a David Ryšavý (uprostřed) s pořadatelem Matyášem Franců (vlevo) a Danielem Mikulou (vpravo).

Nohejbalový kroužek

Další aktivitou, které se nohejbalový oddíl ve Vlastibořicích ujal, je trénování další generace nohejbalistů. Široké veřejnosti byla nabídnuta možnost zorganizování nohejbalového kroužku pro děti, přičemž se nám postupně přihlásilo kolem deseti dětí z okolí Vlastibořic

a Sychrova. Děti jsou šikovné a mají z hraní radost, což dělá zase radost nám. Proto vyzývám i další rodiče, kteří by chtěli své děti přihlásit, aby tak učinili na telefonním čísle 702 672 761. Kroužek je nezávazný a příspěvky jsou libovolné, potažmo žádné. Určitě neváhejte nás kontaktovat a nechte děti si kopnout, nohejbal je krásný sport, který má v české historii původ a bohatou tradici.

OpenFest: Křídla a hudba nad Českým rájem

Po vydařeném nultém ročníku se první ročník hudebního festivalu OpenFest v Českém ráji konal 14. a 15. června 2024 na letišti v Sedlíčkách. Propojení skvělé hudby a vzrušující návštěvy ultralehkých letadel přilákalo návštěvníky z širokého okolí.

Zajímavou podívanou nabídla letadla různých typů, která k nám přiletěla z různých koutů České republiky, včetně repliky legendárního stíhacího letounu Mustang z druhé světové války. Návštěvníci si mohli nejen užít dechberoucí průlety letadel, ale také si některá letadla zblízka prohlédnout.

Děti si užily spoustu legrace při nekonečné pěnové párty, kterou pro ně uspořádali naši dobrovolní hasiči z Turnova. Samozřejmě ani letos nechyběl oblíbený skákací hrad s milou obsluhou. Na všechny čekalo přes osm druhů výborné zmrzliny, napečené domácí dobroty a jako novinku jsme ochutnali osvěžující

limonádu Mango. Pro dospělé jsme připravili chlazenou Plzničku a Svijanský Máz.

Hlavními hvězdami letošního hudebního programu byly bezpochyby skupiny Těla a Ovčie Kiahne. K nim se přidaly již tradiční kapely Nekrmit, Always, Makenzen a FD Band. Svou premiéru si odbyly kapely Roadkill Souls, El Perro Lunatico, Goliband a Bodybag, které svou neskutečnou energií dotvořily jedinečnou atmosféru tohoto netradičního festivalu.

Děkujeme všem návštěvníkům, kteří se s námi letos bavili! Díky vaší návštěvě a významné podpoře obce Vlastibořice už teď plánujeme další ročník, který bude opět nabitý úžasnými letadly, skvělou hudbou a zábavou pro všechny věkové kategorie. Velké díky patří všem, kteří se na přípravách a organizaci akce podíleli a přispěli k jejímu úspěchu!

07

OpenFest

 Lucie Ludvíková

 Sabina Podilová

Obec Pěčín

PĚČÍNSKÉ PODZIMNÍ SLAVNOSTI

POZVÁNKA

k aktivní účasti na akci „Pěčínské podzimní slavnosti“

Vážení spoluobčané, vážení sousedé z okolních obcí,

rádi bychom uspořádali v naší obci akci, která bude oslavou šikovnosti našich občanů a sousedů, a proto bychom Vás chtěli **oslovit o spolupráci**. Vaše účast na této akci je neocenitelná a budeme moc rádi, pokud se zapojíte a ukážete nám něco z Vašeho umu, výroby, koníčků apod. Naším cílem je ukázat spoluobčanům a sousedům z blízkého i širokého okolí, jak **šikovní, aktivní a úspěšní lidé** v Pěčíně a jeho okolí žijí nebo působí a pracují. A chtěli bychom také, aby akce přispěla k budování silnějších vazeb mezi občany a k propojování místních komunit.

Akce se bude konat v sobotu **19. 10. 2024 v kulturním domě v Pěčíně** a součástí bude doprovodný program pro všechny věkové kategorie. Jediné, co od Vás potřebujeme je Váš čas a chuť se na akci podílet. Dáme Vám k dispozici prostor pro stánek, kde se budete moci prezentovat a budeme moc rádi, když všem ukážete, co dobrého, hezkého či zajímavého umíte. Ať už jde o jídlo, šití, pěstování, chovatelství, umění, vyrábění... prostě cokoliv. Své výrobky můžete prodávat, darovat nebo jen vystavovat, můžete nás něco naučit, předvést, vysvětlit. Záleží jen a jen na Vás.

Chceme Vás požádat, abyste se této akci **aktivně zúčastnili a představili své schopnosti a talenty** široké veřejnosti. Poďte nám prosím pomoci a přijměte naše pozvání. Třeba se nám společně podaří vytvořit hezkou tradici jako byl Svátek jablka.

Pokud máte zájem o další informace nebo potřebujete něco upřesnit, **neváhejte nás kontaktovat**, společně najdeme cestu, jak se akce zúčastnit.

Těšíme se na setkání s Vámi!

S úctou

PKS (Pěčínský kulturně sportovní spolek)

Kontaktní osoba:

Kateřina Švancarová, 603 115 812, plihalovak@seznam.cz

Ivo Kozderka, 606 761 954, mistostarosta@pencin-obec.cz

**PĚČÍNSKÉ
PODZIMNÍ
SLAVNOSTI**
sousedská setkání

19. ŘÍJNA 2024 OD 10 HODIN
KULTURNÍ DŮM PĚČÍN

Soutěž mezi obcemi

- sestavte obecní tým o min. 3 členech
- vyrobte sladký jablečný pokrm
- přihlaste se do soutěže načtením QR kódu nebo osobně na obecním úřadě

Na co se můžete těšit:

- tvořivé dílničky
- divadlo pro děti - představení Čmelák Brundibár
- představení našich spolků
- ukázky a prezentace našich šikulů
- soutěž základních škol
- vystoupení mažorettek All Stars z Turnova
- novinky z obce
- kulinářská soutěž
- večerní zábava s kapelou Bedňáci
- občerstvení a skvělé pivo od Beran Food truck

Letní nohejbalové klání

Václav Loužil a Michal Němec

Obecní Zpravodaj vydala
© Obec Vlastibořice
v září 2024

Adresa redakce:
Obecní úřad Vlastibořice
Vlastibořice 23
463 44 Sychrov
tel.: +420 485 146 025
e-mail:
zpravodaj@vlastiborice.cz
www.vlastiborice.cz

Jazyková korektura:
Mgr. Lucie Koutníková

Fotografie na obálce
© Lucie Ludvíková

Grafická úprava
© Lucie Koutníková, Dušan Koutník, Tomáš Vacek

ISBN: MK ČR E 20317

OpenFest: Křídla a hudba

 Sabina Pudilová

